

Voor spek en spruiten!

De woelige zomer van 1969

Volksmusical in vier bedrijven

door

ANTOON HOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOOR SPEK EN SPRUITEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **25** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

**U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met:
BUMA/STEMRA**

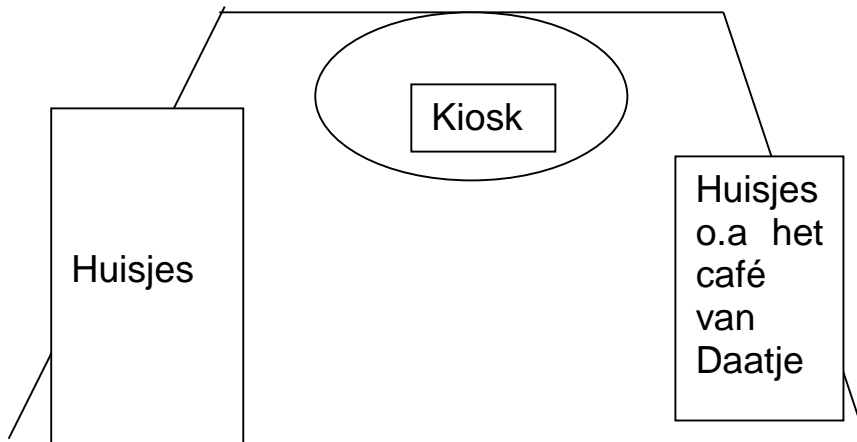
Synopsis

Het verhaal van deze volksmusical speelt zich af in de zomer van 1969 in een dorp in het Land van Maas en Waal. Het is het jaar van de maanlanding, van Woodstock, van Vietnam, van de bed-in van John Lennon en Yoko Ono en de bezetting van het Maagdenhuis. De zichzelf hippies noemende jeugd experimenteert met de vrije liefde en drugs en woont in een commune. In het kleine dorp in het Land van Maas en Waal is de jeugd zover allang nog niet. Iedere zondagmorgen verzamelen ze zich bij de kiosk (muziektempel) om te kletsen over muziek, tv-programma's, de liefde en de laatste dorpsroddels. Met name het plan van de wethouder om de kiosk te slopen houdt de gemoederen bezig. De wereld van de dorpsjeugd wordt compleet op zijn kop gezet als er een groep Provo's (Jan Cremer, Roel van Duijn en Johnny the Selfkicker) en Dolle Mina's in het dorp neerstrijkt. De ideeën van de nieuwelingen spreken met name de lokale meisjes erg aan. De jongens daarentegen moeten er niets van hebben. Als de buitenstaanders dan ook nog gaan meehelpen met de strijd tegen het establishment zijn alle ingrediënten aanwezig voor een doldwaas verhaal. De dialogen worden onderbroken door 12 liedjes uit de zestiger jaren die van eigen tekst zijn voorzien (Beatles, Stones, Bob Dylan, the Who, CCR, The Kinks, Neil Young, Procol Harum, the Mama's and the Papa's, Simon and Garfunkel, the Tremeloes en The Bee Gees). Deze volksmusical leent zich ook bij uitstek voor een dialectbewerking.

Decor:

Het decor stelt een dorpsplein voor.

Centraal staat de kiosk (muziektempel) die tegen de achterwand wordt gebouwd. Hiervan de is de halve vorm zichtbaar. De linker- en rechterzijde bestaan uit huizen die het dorpsplein begrenzen. Een van deze huizen is het café van Daatje.

Rollen (12 mannen, 13 vrouwen):

De dorpsjeugd:

- Hannie = erg naïef meisje met een goed hart, ze slist op een overdreven manier
- Wilma = jongensgek, denkt aan niets anders, ze kan gemeen zijn, uitdagend gekleed
- Thea = wijsneus, verstandig, brildragend
- Marian = muurbloempje, stil, degelijk gekleed, op de achtergrond
- Tieske = tamelijk onverschillig, grof in de mond,
- Bert = stoer, echte plattelandsjongen, moet niets van invloeden van buiten hebben
- Peter = schrander, scherpzinnig, wijzer dan de rest, leiderstype
- Hans = zwijgzaam, verlegen, zeer onopvallend

Twee oude mannen en twee verpleegsters:

- Has = heetgebakerd, drinkt graag, pruimt tabak, simulant
- Gertje = lokt graag een reactie uit, rookt sigaren, lust een borrel,

simulant

Anja = verpleegster van het mannelijk type, loopt wijdbeens
Trees = zeveraar, slijmerig, overdreven heupwiegend

Hippies:

Johnny the selfkicker = maf gekleed, hysterische en overdreven
bekakte manier van praten

Jan Cremer = knappe jongen, arrogant, minzaam

Roel van Duijn = baard en bril, preekt graag, neemt voortouw

Sarah = Dolle Mina, zacht karakter, knappe meid

Dusty = Dolle Mina, harder, mannelijk type, kortgeknipt
haar

Overig:

Pastoor = een moderne pastoor

Betsy = kerkganger, katholiek, behoudend

Sjaan = kerkganger, katholiek, behoudend

Ada Fiepkes = vrouw van raadslid/voorzitter, heeft meerdere
relaties

Zuster Theresia = vroom, ietwat hooghartig

Truus = de moeder van Marian, een echt serpent

Wethouder Van de Pogeluk = arrogant, deugt niet, gaat over lijken

Bankdirecteur De Gooyer = beetje bang uitgevallen, kwezel

Eerste bedrijf Zondagmorgen 24 augustus 1969, 10.45 uur.

(Vanaf de linkerkant van het podium (jardin) komen twee dames in verpleegstersuniform (stijl jaren zestig) naar het podium gelopen. De verpleegster duwen twee rolstoelen waarin twee hoogbejaarde mannen zitten. De mannen hebben een plaid over hun benen. Verpleegster Anja draait overdreven met haar achterwerk, loopt plomp (wijdbeens op een mannelijke manier), praat op een stoere, ruwe wijze, zij duwt de rolstoel van de bejaarde Has. Verpleegster Trees is eveneens stevig gebouwd, praat op een zalvende, slijmerige wijze, zij duwt de rolstoel van de bejaarde Gertje.)

(Anja en Trees zijn alleen maar met hun uiterlijk bezig en willen vooral in het geveel komen bij de mannen. Has en Gertje zijn beide hoogbejaard en een beetje verzuurd. Ze hebben op alles commentaar. In hun onderlinge conversaties proberen de twee mannen elkaar voortdurend af te troeven door middel van overdrijving.)

Trees: *(zalvend)* Zo opa's, dan parkeren wij jullie zolang hier lekker uit de wind en dan gaan wij ondertussen kijken of er nog mooie jurkjes in de vitrine hangen.

Has: *(brommerig)* En dan laten jullie ons hier gewoon staan?

Anja: Blaas jezelf nou niet meteen zo op, Haske. Trees en ik zijn binnen een uur weer terug.

Gertje: *(verschrikt)* Ma ma maar, zuster. En, en... en wat als het nou begint te regenen?

Trees: Dan worden jullie nat..... en dat komt dan mooi uit want dan hoeven we jullie vanavond ook niet meer te wassen want zo'n feest is dat niet.

Anja: Wij gaan alleen maar kijken of die nieuwe jurkjes uit de Mary Quant-collectie al in de etalage hangen.

Trees tegen Anja: Oh, Anja, die zijn zo mooi. Ik heb in de Muziek Express een fotoserie gezien met Twiggy.

Gertje: Quant? Twiggy? Wat is dat nou allemaal weer voor een modern gedoe?

Has: Lees jij geen kranten? Twiggy is dat beroemde fotomodel uit Engeland. Die is zo mager als een lat. Die bestaat uit alleen maar botjes met een beetje vel eromheen. Ik heb gehoord dat ze maatje 32 heeft.

Gertje: *(verbaasd)* En wat moeten jullie met maatje 32?

Trees: Ons tekent dat juist heel mooi af.

Has: Dat is toch geen gezicht, zuster. Dan puilt al dat spul van jullie er aan de bovenkant uit.

Anja: Weet je wat jullie zijn? Twee ouwe viespeuken.

Gertje: Tut, tut, tut, tut, zuster. Op onze leeftijd word je van zoiets niet meer warm of koud.

Has: Ho, efkes. Hij misschien niet, maar ikke anders wel, hoor zuster. Ik krijg het er heel erg warm van. Tropisch benauwd. Dan druipt het zweet van mijn nek afzo de bilnaad in.

Trees: Ho maar. Dat willen wij allemaal niet weten, Haske. Kom op, Anja, we gaan ervandoor.

Anja: *(streng)* Nou, bromberen, jullie weten het, over een uur zijn we terug, en denk erom: niet weglopen!

(De twee dames lachen gemelijk om deze laatste opmerking en lopen gearmd weg. De twee oude mannen wachten tot ze van het podium af zijn.)

Gertje: Zijn ze weg?

(Has staat op uit zijn rolstoel en loopt in de richting waar de dames het podium verlaten hebben. Hij kijkt nog een keer halsreikend.)

Has: Die zijn al bijna ter hoogte van de kerk. Ik zie de straatklinkers daar tenminste op en neer stuiteren.

Gertje grimmig: Weet je wat het is?

Has: *(teruglopend naar de rolstoel)* Snot is dikker dan pis.

(Beide mannen halen een heupfles te voorschijn en nemen een flinke slok.)

Gertje: *(vervolgt)* Die zusters van tegenwoordig hebben geen respect meer voor oudere mensen zoals ons. Toen ons vader vroeger in het oude mannenhuis zat was dat nog heel anders.

Has: Ja, maar dat komt omdat jullie vader nog bij de nonnen heeft gezeten. En die wisten wel hoe ze met oude mannen moesten omgaan.

Gertje: Precies, die nonnen wisten waar oudere mannen zoals wij behoefte aan hadden. Maar daar hoef je bij die jonge dingen van tegenwoordig niet meer mee aan te komen. En weet je hoe dat komt? Omdat ze thuis van alles mogen. Alles wordt maar goed gevonden en een keer een goede schop onder de kont is er niet meer bij.

Has: *(gaat staan)* Nou, dat was bij ons vroeger thuis toch heel anders,

Gert. Als wij iets geflikt hadden dan sloeg ons vader je zo ... met de vlakke hand recht in het smoelwerk.

Gertje: *(gaat ook staan)* Nou dan hadden jullie nog geluk, Has. Als ons vader kwaad was dan schopte die je met de punt van de klomp zo hard voor de reet dat je twee weken niet meer kon zitten.

Has: Maar ik was nog niet klaar. Als ons vader het echt op zijn heupen kreeg ... nou, dan pakte hij de kachelpook en dan brandde hij met het grootste gemak..... twee gaten in je neus. Nou dan had je geen praatjes meer. En zo moeten ze die jeugd van tegenwoordig ook aanpakken.

(Beide mannen halen weer hun heupfles te voorschijn en nemen een flinke slok. Hierna kijken ze elkaar even aarzelend aan en dan nemen ze weer een slok.)

Gertje kijkt naar de zijkant van het podium: Jezus, Maria en Jozef, Has, de kerk is al uit.

(De twee oude mannen maken dat ze terug in hun rolstoel komen en gaan er zo zielig mogelijk onderuitgezakt bijzitten. Daarna trekt het kerkvolk aan ze voorbij. Als eerste komen De Gooyer en Van de Poggeruk langs. Ze gaan regelrecht het café in. Daarna volgen Betsy en Sjaan. Deze twee dames zijn erg ontstemd over de moderne mis.)

Betsy: (groet de twee oude mannen) Dag, heren van het goede leven.

(Gertje en Has knikken gedag.)

Sjaan: En toch, Bets, vind ik die hele kerk niks meer voorstellen. Nou hebben ze de Latijnse Mis ook al afgeschaft.

Betsy: Ja, doodzonde dat ze nou de hele Mis in het Hollands doen. Je weet nou precies waar het allemaal over gaat. Nou, is de lol er af.

Sjaan: En dan die beatmis. Hoe komen ze op het idee?

Betsy: Een hoop ketelmuziek dat is het, Sjaan. Dat heeft toch niks meer met het geloof te maken.

Sjaan: Ik denk dat ze het kerkkoor ook wel op kunnen doeken met die beatmissen.

Betsy: Ach, die pastoor van ons die vindt alles maar goed, maar ja, dat is zelf ook nog maar een snotneus.

Sjaan: Ja, die komt net nat van het seminarie af. Wat ze daar tegenwoordig toch allemaal leren, dat mag de duvel weten.

(Hoofdschuddend vervolgen de dames hun weg naar huis. Dan komt Ada, de vrouw van Fiepkes, langsgelopen. Ada is een wulpse, uitdagende vrouw van ongeveer veertig jaar..)

Gertje: Goedemorgen, mevrouw. Hoe is het met Fiepkes? Al weer een beetje opgelapt?

Ada: Aan die man van mij valt weinig op te lappen. Maar wat hebben we toch weer een mooie vruchtbare dag vandaag..

Gertje: Vruchtbaar? *(kijkt indringend de zaal in)* Ik zie anders weinig vruchtbaars hier.

Ada: Als je er maar oog voor hebt, Gertje. De bloemen bloeien, de bijen zoemen. Wat wil je nog meer? *(terwijl ze dit zegt, tilt ze haar rok een stukje op en doet onverschillig haar jarretel goed. Bij de twee oude mannen rollen de ogen bijna uit hun hoofd).*

Has: Ha, nou, een jonge klare zou wel lekker zijn.

Ada: De koeien in de wei en de stier kijkt ook al blij. Het is een vruchtbare dag, heren.

Gertje: Nou, daar zal Fiepkes dan blij mee zijn.

(Ada vervolgt haar weg. Als ze vertrokken is, komt er schuifelend een non het podium op.)

Has: En, zuster Theresia, is er nog goed geofferd vandaag in de kerk?

Zuster Theresia: Wij van de kerk praten nooit over geld, Has, dat moet jij toch weten.

Has: Nou, zuster, ik zag anders net Van de Pogeruk en De Gooyer van de boerenleenbank hier al voorbij schuiven dus ik denk dat het kerkzakje goed gevuld is.

Zuster Theresia: Je weet toch, Has, dat voor de Heer alle schapen gelijk zijn? Rijk of arm het maakt Onze Lieve Heer niet uit.

Gertje: En daarom zitten die rijke stinkerds dus altijd vooraan in de kerk. Omdat iedereen gelijk is.

Has: Maar vertel eens zuster. Bent u de laatste die eraan komt of komt er nog meer kerkvolk?

Zuster Theresia: Het jongerenkoor komt er nog aan. Die hebben met de pastoor nog na staan praten over de beatmis.

Gertje: Nondeju, uh ik bedoel, potverdorie, zuster. Bedoel je soms die snotjongens met dat lange haar die hier altijd rondhangen?

Zuster Theresia: Gertje, Gertje. Je weet toch dat Jezus ook lang haar had? En die is voor jou aan het kruis gestorven.

Gertje: Voor mij alleen? Dat had Hij echt niet hoeven doen, zuster.

(Terwijl zuster Theresia hoofdschuddend langzaam haar weg vervolgd, komen vanaf de zijkant de 8 jongeren (Peter, Tieske, Bert, Hans, Hannie, Wilma, Thea, Marian) samen met de pastoor zingend op.)

Lied: She loves you – The Beatles (muz. Lennon-McCartney 1963)

*De beatmis, yeah, yeah, yeah
De beatmis, yeah, yeah, yeah
De beatmis, yeah, yeah, yeah, yeah.*

*Het kerkkoor grijs van haar
Maar de paus had een idee-i-jeé
Met een drum en een gitaar
Zingt de jeugd het credo mee-i-jeé.*

*Hij zei: de beatmis,
is de redding van de kerk
Ja, de beatmis,
die maakt de kerk weer sterk. (oooh)*

*De kerk die stroomde vol
De pastoor hield een pre-i-eek
En toen weer rock en roll
De hostie van een le-i-eek.*

*Hij zei: de beatmis,
is de redding van de kerk
Ja, de beatmis,
die maakt de kerk weer sterk. (oooh)*

*De beatmis, yeah, yeah, yeah
De beatmis yeah, yeak, yeah
En in ons spijkerpak
Gaan wij nou uit ons dak.*

*De poen die stroomde toe
De paus was zeer tevreë-i-jé
Geld dat maakt niet moe
Hij gaf de zegen mee-i-jé.*

Hij zei: de beatmis,

*is de redding van de kerk
Ja, de beatmis,
die maakt de kerk weer sterk. (oooh)*

*De beatmis, yeah, yeah, yeah
De beatmis yeah, yeah, yeah*

*En in ons spijkerpak
Gaan wij nou uit ons dak
En in ons spijkerpak
Gaan wij nou uit ons dak
En in ons spijkerpak
Gaan wij nou uit ons dak.*

*Yeah, yeah, yeah
Yeah, yeah, yeah, yeah.*

Pastoor: Zo jongelui, dat was een mooie Mis. Maar nu moet ik even naar het café van Daatje want daar heb ik een belangrijke afspraak met de gegoede burgerij.

Peter: Moet er weer geld binnenkomen, meneer pastoor?

Pastoor: Ja, Peter, de bisschop wil dat het beeld van de Heilige Antonius gerestaureerd wordt en ik moet natuurlijk weer voor het geld zorgen.

Thea: Maar wat is er dan mis met de Heilige Antonius, meneer pastoor?

Tieske: Heb je dat niet gezien dan, Thea? Alle kalk laat los. Nog even, en dan valt de Heilige Antonius zo van zijn voetstuk af.

Pastoor: *(trekt Tieske aan zijn oor)* Dat kun je wel iets respectvoller verwoorden, Tieske. Maar het klopt wel een beetje. En om de Heilige Antonius weer stevig op zijn benen te krijgen, hebben we een hoop geld nodig.

Bert: *(verbaasd)* Voor een beetje kalk?

Pastoor: Nou, kinderen, ik zie jullie woensdagavond wel in de soos. Hou doe en de Heer zij met jullie.

Tieske: Van hetzelfde. En als dat met dat geld niet mocht lukken, meneer pastoor, dan sturen wij Wilma hier wel. Die weet bij iedere man wel een paar grijpstuivers los te weken.

Wilma: *(hooghartig)* Mannen, geven mij nu eenmaal graag cadeautjes.

Thea: *(zeikerig)* En jij geeft daarvoor in de plaats graag een cadeautje terug.

Peter: En wat voor een cadeautje? Een cadeautje dat al heel vaak

uitgepakt is.

Wilma: *(boos)* Maar door jou anders nog nooit.

Pastoor: Amen.

(De pastoor verlaat het podium en gaat het café in.)

Hannie: *(naïef)* Ik snap er niks van. Waarom krijgt Wilma altijd cadeautjes van die mannen, en ik nooit?

Wilma: Nou, kijk Hannie, dat komt gewoon omdat al die mannen verliefd op mij zijn.

Gertje: Verliefd? Verliefd! Liefde! Hoe vaak moet ik het hier nou nog zeggen? Liefde dat is net als in de boks pissen. Heel even lekker warm en dan heel lang koud.

Bert: Wat een wijsheid. Kijk en daarom moet je ook niet wachten tot het koud wordt, hè. Als je denkt dat het koud wordt dan wordt het tijd om te wisselen.

Gertje: Watte?

Bert: Nou, de liefde. Je zegt zelf dat het maar heel effe lekker warm is. Nou, als het begint af te koelen dan moet je dus gewoon een nieuwe nemen.

Hannie: Zomaar, pats, boem, een nieuwe? Je kunt als je verkering hebt, je vrijer toch niet inruilen als een oude fiets, Bert? Dat vind ik niet netjes.

Thea: Dat kan wel, dat is de nieuwe tijd. De hippies zijn daar in Amerika en Amsterdam al mee begonnen. Dat heet de vrije liefde.

Peter: Oh, maar zo modern is die vrije liefde helemaal niet. Wilma is er hier jaren geleden al mee begonnen, niet dan, Wil?

Wilma: Mooi niet. Zo ben ik niet. Ik ga echt niet met Jan en alleman mee. Ik moet ze echt wel heel erg leuk vinden.

Hannie: Het probleem is alleen dat jij alle jongens leuk vindt. Dat zei ons moeder zelf. 'Die Wilma dat is een echte jongensgek', zei ze.

Tieske: Nou, Hannie, ons moeder zei anders heel wat ander. 'Die Wilma', zei ze, 'dat is een slorremorrie eerste klas. Kijk daar maar voor uit, jongen, want voor je het weet zit je ook onder die verrekte platjes,.....net als die vader van jou.'

Marian: Platjes? Wat zijn dat, platjes?

Hannie: *(wijs)* Die krijg je als je je tanden niet goed poetst.

Tieske: Nee, Hannie, dat zijn gatjes, dat is wat anders. Maar dat leg ik jou nog wel een keer uit.

Bert: En toch vind ik die vrije liefde van die hippies helemaal niet zo'n slecht idee. *(uitbundig)* Je moet pakken wat je pakken kunt. Je bent maar een keer jong.

Peter: Nou, dan wordt het toch de hoogste tijd dat jij er werk van maakt, Bert, want zo hoog staat die teller bij jou nog niet.

Bert: Oh, nee. Meer als bij jou. *(telt op zijn vingers)* Die teller van mij staat anders wel mooi op acht en nou jij weer.

Tieske: Ja, op acht. Verrek toch gauw, man. Daarvan was zes keer met Wilma hier, die tellen we dus mooi niet mee. Dan schieten er dus maar twee echte over.

Has: Twee? Hahahaha. Hoor je dat, Gertje? Twee. Pffff. Ik heb er wel vijf gehad. *(Has neemt een slok uit zijn heupfles en toast op zichzelf).*

Gertje: Vijf? Dat is niet bar veel, Has. Ik heb er minstens twintig gehad. *(Ook Gertje neemt een slok uit zijn heupfles en toast op zichzelf).*

Has: Je laat mij ook nooit uitpraten, jij. Ik wilde zeggen dat ik er vijf heb gehad ... met rood haar. En nou jij weer. *(Brengt opnieuw een toast op zichzelf uit)*

Gertje: Maar ik was ook nog niet klaar. Want ik wilde zeggen dat ik er twintig heb gehad in één jaar tijds. *(Gertje neemt een flinke slok en viert zijn vroegere succes).*

Has: *(aangeschoten)* Laat mij dan ook eens een keer mijn zin afmaken. Ik wilde dus zeggen dat ik er vijf heb gehad met rood haar ... in een maand tijds.

Gertje: *(ook met dubbele tong nu)* Ja, maar die twintig van mij dat was nog niet alles. Dat waren alleen mijn successen op de zondag. Als ik de zaterdagavond erbij tel. Dan kom ik toch al gauw op vijftig in het jaar. Iedere week had ik weer een ander liefje.

Thea: Een jaar heeft anders 52 weken, Gertje. Dan heb je toch twee weken zonder gezeten.

Gertje: Ja, wijsneus, dat klopt als een bus. Maar dat kwam omdat ik het dat jaar twee weken in de rug heb gehad. Toen moest ik het van de dokter rustig aan doen.

Has: *(trots)* Maar om effe op mij terug te komen. Ik herinner me nog het matinee met de Lauwse kermis in 1918. Die dag heb ik er veertien gehad. Veertien! Op ene dag! Ik heb meer buiten gestaan dan in de danstent. Ik ben toen nog een week zwaar verkouden geweest.

Hans: Dus jullie deden toen al aan de vrije liefde? *(tegen de anderen)* Ik heb nooit geweten dat er in 1918 ook al hippies waren.

Gertje: Alles wat die zogenaamde hippies nou doen, hebben wij vroeger al lang gedaan.

Has: Alleen gingen wij vaker naar de kapper.

Gert: En wij hadden nog normale muziek en niet van dat geblèr wat je tegenwoordig hoort. Wij konden nog dansen. Tegenwoordig schudden ze alleen maar met de kop en draaien ze een beetje met de kont. Popmuziek noemen ze dat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto